

EXECUTIVE SUMMARY

OF THE MARKET STUDY OF FRUIT AND VEGETABLES FROM ACP-CARIBBEAN COUNTRIES

The horticultural sector is going through a complicated decade in the ACP-Caribbean countries. It has been negatively affected on many occasions by weather events of all kinds like hurricanes, floods, and droughts, but also pests and diseases have had a significant impact on the production of several citrus crops, with oranges being the most affected. The COVID-19 crisis caused a drop in domestic and international sales, mainly because of the huge contraction of incoming tourism and logistical problems to reach customers abroad. The tourism industry is a big consumer of the horticultural sector and its processed products especially in the Dominican Republic.

However, over the last decade, the horticultural sector registered an important growth of 28% with 18,541,000 tonnes of produce, with Grenada, Guyana and the Dominican Republic the countries registering the biggest growing trends. Concerning more specifically organic agriculture, the Dominican Republic leads the continuous growth of regional production. To be noted : there is also an untapped potential to develop large scale organic production in bigger land mass countries like Guyana and Suriname.

This COLEACP market study includes a complete analysis of the flows of imports and exports with main commercial partners of ACP-Caribbean countries. The study also provides a tool to assist producers, exporters, and importers, aiming to look for new market opportunities. It will also identify the challenges to overcome regarding the impacts of COVID-19, Brexit and climate change.

The local market is very important for horticultural produce and the linkages with the tourism and food industry have showed to be of paramount importance in countries like the Dominican Republic and Jamaica. Caribbean countries are flooded mainly with imported processed food products. Major vegetable imports include fresh and processed potatoes (frozen), all kinds of dried beans, garlic and onions. In the fruit category, apples, apple juice and grapes are at the top of the chart. Jamaica is making efforts to produce potatoes and reduce the dependency on imports but it is hard to compete with imported potato products since the US and Europe have large scale plantations. Some dried pulses and beans are produced locally but not enough to cover the demand of this important staple of Caribbean cuisine. If some of these products could be produced even on a small scale by encouraging subsistence agriculture and permaculture, a large part of these imports could be reduced while providing the population with larger quantities of fruits and vegetables required for a better health and quality of living.

From a regional perspective, there is no real dynamism in the trade relationship between the Caribbean countries, but rather a few specific transactions among some countries. The main aspects blocking a better exchange are a lack of logistic services and poor implementation of the commercial treaties. Relaxed individual phytosanitary requirements in line with the intent

of regional agreements should dynamize the flow of commerce within the region. Intra ACP-Caribbean commerce does not register big flows except for some trade of orange juice between Belize and the Dominican Republic, processed groundnuts from Trinidad and Tobago to Jamaica, coconuts between Guyana and the Dominican Republic, and bananas from St. Lucia and St. Vincent and the Grenadines to the neighbouring islands. Regional trade is mainly constrained by a poor logistic service across the islands (air and sea), needing in some cases a transit through Miami or Puerto Rico, and, many non-tariff barriers like phytosanitary restrictions that complicate the free movement of goods.

Regarding international trade, between 2009 and 2019, the volume of exports has fallen by 17.5% and the value reduced by 10.26% (constant US\$ 2010) while the volume of imports remains almost unchanged, and their values seen a slight increase of 2.4%. In 2019 exports registered a value of US\$857 million versus US\$938 of imports, leaving a deficit of 81 million of horticultural produce. As a conclusion we could say that even if exports have dropped considerably, the increase in overall domestic production has avoided a bigger growth of imports.

The Dominican Republic is leading the exports of organic fresh fruits, especially bananas, and has excellent perspectives with other products like avocados, mango and even pineapple. Jamaica is leading exports of roots and tubers, but also of value added products such as sauces, which are entering the international markets, while other countries like Guyana and Suriname must work harder to have better control on pest and disease management and maximum residue levels (MRL) to avoid produce interception. Trinidad and Tobago are more focused on the value-added activities related to nuts and leads the region in this regard.

Regarding the impact of Brexit, as most Caribbean products used to enter Europe through the UK, it is advisable that Caribbean exporters look for new ports of entry in continental Europe to avoid cumbersome and costly import-export fees.

Many small companies are launching value added products on the domestic market, while they are also looking at possibilities of exporting these products. With a Caribbean diaspora of almost 5 million people concentrated mainly in the East Coast of the US, Canada, the UK and the European Union, there is a good opportunity to promote and develop Caribbean cuisine in those markets and hence increase exports of non-traditional value-added products.

We found that the EU+UK is the largest export market for ACP-Caribbean countries, while the USA is the largest import partner. This demonstrates the attractiveness of the European market despite its geographic distance and demanding regulatory requirements. In the context of the European Union's Green Deal and Farm to Fork strategy, it will be important to support ACP fruit and vegetable value chains to ensure that EU regulatory changes do not constitute obstacles to these value chains accessing this remunerative market. The ACP-EU trade is an important contributor to the development and transformation of local agricultural systems.

Finally, and in greater detail, the market study will have identified the most promising market segments, namely :

Crop	Market			
	Domestic	Regional	International	
Fruits	Banana	C	C	CO
	Avocado	C	O	CO
	Mango	C	O	CO
	Pineapple	CO	O	O
	Other /ethnic fruits	CO	O	CO
	Coconut	CO	CO	O
Vegetables	Beans & other pulses	CO	O	
	Fresh ethnic vegetables	CO	O	CO
	Roots & tubers	CO	CO	O
	CAPSICUM Pepper	C	CO	CO
Processed	Bananas	CO	CO	O
	Fruit juices	CO	CO	O
	Pumpkin	O		
	Coconut	CO	CO	O
	Dried fruits	O	O	CO
	Root and Tubers	CO	CO	O
	Tomato	C	CO	
Spices	Purees and condiments	C	C	CO
	Aromatic crops	O	O	CO

Caption : C = currently well established; O = opportunity.

SYNTHÈSE

DE L'ÉTUDE DE MARCHÉ DES FRUITS ET LÉGUMES DES PAYS D'ACP-CARAÏBES

Le secteur horticole traverse une décennie compliquée dans les pays ACP-Caraïbes. Il a été affecté à plusieurs reprises par des événements climatiques de toutes sortes, tels que des ouragans, des inondations et des sécheresses, mais aussi par des nuisibles et des maladies qui ont eu un impact significatif sur la production de plusieurs cultures d'agrumes, les oranges étant les plus touchées. La crise du COVID-19 a provoqué une chute des ventes nationales et internationales, principalement en raison de l'énorme contraction du tourisme entrant et des problèmes logistiques à l'exportation. L'industrie du tourisme est un grand consommateur du secteur horticole et de ses produits transformés, notamment en République dominicaine.

Cependant, sur la même période, le secteur horticole a enregistré une croissance de 28% avec 18 541 000 tonnes de produits. La Grenade, la Guyane et la République dominicaine sont les pays qui enregistrent les plus fortes tendances à la croissance. En ce qui concerne l'agriculture biologique, la République dominicaine est en tête de la croissance continue de la production régionale. À noter : il existe également un potentiel inexploité de développement de la production biologique à grande échelle dans les pays à plus grande superficie comme la Guyane et le Suriname.

Cette étude de marché du COLEACP comprend une analyse complète des flux d'importations et d'exportations avec les principaux partenaires commerciaux des pays ACP-Caraïbes. L'étude se veut être un outil d'aide aux producteurs, exportateurs et importateurs cherchant de nouvelles opportunités de marché. Elle identifiera également les défis à surmonter concernant les impacts du COVID-19, du Brexit et du dérèglement climatique.

Le marché local est très important pour les produits horticoles. Les liens avec le tourisme et l'industrie alimentaire se sont révélés d'une importance capitale dans des pays comme la République dominicaine et la Jamaïque. Les pays des Caraïbes sont principalement submergés de produits alimentaires transformés importés. Les principales importations de légumes comprennent les pommes de terre fraîches et transformées (congelées), toutes sortes de haricots secs, l'ail et les oignons. Dans la catégorie des fruits, les pommes, le jus de pomme et les raisins sont en tête du classement. La Jamaïque s'efforce de produire des pommes de terre et de réduire sa dépendance à l'égard des importations. Il est difficile de concurrencer les produits de pommes de terre importés, car les États-Unis et l'Europe possèdent des plantations à grande échelle. Certains légumes secs et haricots sont produits localement, mais pas suffisamment pour couvrir la demande de cet aliment de base important de la cuisine des Caraïbes. Si certains de ces produits pouvaient être produits, même à petite échelle, en encourageant l'agriculture de subsistance et la permaculture, une grande partie de ces importations pourrait être réduite tout en fournissant à la population de plus grandes quantités de fruits et légumes nécessaires à une meilleure santé et qualité de vie.

Dans la perspective régionale, il n'y a pas de réel dynamisme dans les relations commerciales entre les pays des Caraïbes, mais plutôt quelques transactions spécifiques entre certains pays, les principaux aspects bloquant un meilleur échange étant une déficience des services logistiques et une mauvaise application des traités commerciaux. L'assouplissement des exigences phytosanitaires individuelles, conformément à l'esprit des accords régionaux, devrait dynamiser le flux commercial au sein de la région. Le commerce intra-ACP-Caraïbes n'enregistre pas de grands flux, à l'exception de quelques échanges de jus d'orange entre le Belize et la République dominicaine, d'arachides transformées de Trinité-et-Tobago vers la Jamaïque, de noix de coco entre la Guyane et la République dominicaine, et de bananes de Sainte-Lucie et de Saint-Vincent-et-les-Grenadines vers les îles voisines. Le commerce régional est principalement limité par un service logistique médiocre entre les îles (air et mer), nécessitant dans certains cas un transit par Miami ou Porto Rico, et par de nombreuses barrières non tarifaires comme les restrictions phytosanitaires qui compliquent la libre circulation des marchandises.

En ce qui concerne le commerce international, entre 2009 et 2019, le volume des exportations a été réduit de 17,5 % et leur valeur de 10,26 % (en US\$ constants de 2010), tandis que le volume des importations est resté pratiquement inchangé et que leur valeur a légèrement augmenté de 2,4 %. En 2019, les exportations ont enregistré une valeur de US\$857 millions contre US\$938 millions d'importations, laissant un déficit de US\$81 millions sur les produits horticoles. En conclusion, on peut dire que même si les exportations ont considérablement diminué, l'augmentation de la production intérieure globale a évité une plus grande croissance des importations.

La République dominicaine est en tête des exportations de fruits frais biologiques, notamment de bananes, et a d'excellentes perspectives avec d'autres produits comme les avocats, les mangues et même les ananas. Les exportations jamaïcaines sont dominées par les racines et les tubercules, mais aussi par des produits à valeur ajoutée comme les sauces, qui font leur entrée sur les marchés internationaux. D'autres pays, comme la Guyane et le Suriname, doivent redoubler d'efforts pour mieux contrôler la lutte contre les parasites et les maladies, ainsi que les limites maximales de résidus (LMR), afin d'éviter l'interception des produits. Trinité-et-Tobago se concentre davantage sur les activités à valeur ajoutée liées aux fruits à coque et est le leader de la région à cet égard.

En ce qui concerne l'impact du Brexit, étant donné que la plupart des produits caribéens entrent en Europe par le Royaume-Uni, il est conseillé aux exportateurs caribéens de rechercher de nouveaux ports d'entrée en Europe continentale afin d'éviter des frais d'import-export lourds et coûteux.

De nombreuses petites entreprises lancent des produits à valeur ajoutée sur le marché intérieur, tout en étudiant les possibilités d'exportation de ces produits. Avec une diaspora caribéenne de près de 5 millions de personnes concentrée principalement sur la côte Est des États-Unis, au Canada, au Royaume-Uni et dans l'Union européenne, il existe une opportunité de promouvoir et développer la cuisine caribéenne sur ces marchés et donc d'augmenter les exportations de produits à valeur ajoutée non traditionnels.

Il a été constaté que l'UE + Royaume-Uni est le plus grand marché d'exportation pour les pays ACP-Caraïbes, tandis que les États-Unis sont le plus grand partenaire d'importation. Cela démontre l'attractivité du marché européen malgré sa distance géographique et ses exigences réglementaires contraignantes. Dans le contexte du Green Deal et de la stratégie Farm to Fork de l'Union européenne, il sera important de soutenir les chaînes de valeur des fruits et légumes

d'origine ACP pour s'assurer que les changements réglementaires de l'UE ne constituent pas des obstacles d'accès à ce marché rémunérateur pour ces chaînes de valeur. Le commerce ACP-UE contribue de manière importante au développement et à la transformation des systèmes agricoles locaux.

Enfin, et plus en détail, l'étude de marché aura identifié les segments de marché les plus prometteurs, à savoir :

Cultures		Marché		
		National	Régional	International
Fruits	Bananes	C	C	CO
	Avocats	C	O	CO
	Mangues	C	O	CO
	Ananas	CO	O	O
	Autre / Fruits tropicaux	CO	O	CO
	Noix de coco	CO	CO	O
Légumes	Haricots et autres légumineuses	CO	O	
	Légumes tropicaux	CO	O	CO
	Racines et tubercules	CO	CO	O
	Poivre Capsicum	C	CO	CO
Transformés	Bananes	CO	CO	O
	Jus de fruits	CO	CO	O
	Citrouilles	O		
	Noix de coco	CO	CO	O
	Fruits séchés	O	O	CO
	Racines et tubercules	CO	CO	O
	Tomates	C	CO	
Épices	Purées et condiments	C	C	CO
	Plantes aromatiques	O	O	CO

Légende: C = actuellement bien établi ; O = opportunité

EXECUTIVE SUMMARY

OF THE MARKET STUDY OF
FRUIT AND VEGETABLES FROM
ACP-CARIBBEAN COUNTRIES

De tuinbouwsector in de ACP-Caribische landen maakt een ingewikkeld decennium door. De sector is herhaaldelijk geconfronteerd met extreme weersfenomenen, zoals orkanen, overstromingen en droogtes, maar ook plagen en ziekten hebben aanzienlijke gevolgen gehad voor de productie van verschillende citrusgewassen, waarbij sinaasappels het zwaarst getroffen zijn. De COVID-19-pandemie veroorzaakte een daling van de binnenlandse en internationale verkoop, voornamelijk als gevolg van de enorme inkrimping van het inkomend toerisme en logistieke problemen om de buitenlandse markt te bereiken. De toeristische sector is een grote afnemer van de tuinbouwsector en de verwerkte producten daarvan, vooral in de Dominicaanse Republiek.

In de afgelopen tien jaar is de tuinbouwsector echter met 28% gegroeid, met een productie van 18.541.000 ton. Grenada, Guyana en de Dominicaanse Republiek zijn de landen met de grootste groei. Wat de biologische landbouw in het bijzonder betreft, staat de Dominicaanse Republiek aan de leiding van de voortdurende groei van de regionale productie. Daarnaast is het ook belangrijk te benadrukken dat er een groot onaangeboord potentieel is voor de ontwikkeling van grootschalige biologische productie in landen met een grotere landmassa, zoals Guyana en Suriname.

Deze COLEACP-marktstudie omvat een volledige analyse van de invoer- en uitvoerstromen met de belangrijkste handelspartners van de ACP-Caribische landen. De studie biedt ook een instrument om producenten, exporteurs en importeurs te helpen bij het zoeken naar nieuwe marktkansen. Daarnaast worden ook de uitdagingen, die moeten overwonnen worden met betrekking tot de gevolgen van COVID-19, Brexit en de klimaatverandering, geïdentificeerd.

De binnenlandse markt is zeer belangrijk voor tuinbouwproducten en de banden met de toeristische en de voedingsindustrie zijn van het grootste belang gebleken in landen zoals de Dominicaanse Republiek en Jamaica. Grote hoeveelheden verwerkte groenten- en fruit-producten worden ingevoerd door de Caribische landen. Tot de belangrijkste ingevoerde groenten behoren verse en verwerkte aardappelen (bevroren), allerlei soorten gedroogde bonen, knoflook en uien. In de categorie fruit staan appels, appelsap en druiven bovenaan de lijst. Jamaica spant zich in om zelf aardappelen te produceren en de afhankelijkheid van invoer te verminderen. Het is echter moeilijk te concurreren met ingevoerde aardappelproducten die zeer efficiënt en op grote schaal worden geteeld in de VS en Europa. Sommige gedroogde peulvruchten en bonen worden al plaatselijk geproduceerd, maar dit volstaat niet om aan de vraag naar dit belangrijke basisproduct van de Caribische keuken te voldoen. Indien sommige van deze producten, zelfs op kleine schaal, meer zouden kunnen worden geproduceerd, door bijvoorbeeld de zelfvoorzieningslandbouw en permacultuur verder te bevorderen, zou een groot deel van deze invoer kunnen worden verminderd en zou de bevolking kunnen beschikken over grotere hoeveelheden verse groenten en fruit die nodig zijn voor een gezonder dieet.

Op regionaal niveau is er geen sprake van een echte dynamiek in de handelsbetrekkingen tussen de Caribische landen, maar veeleer van enkele specifieke transacties tussen sommige landen; de voornaamste aspecten die een betere uitwisseling in de weg staan, zijn een gebrek aan logistieke diensten en een gebrekkige tenuitvoerlegging van de handelsverdragen. Afzwakking van de individuele fytosanitaire eisen en een verdere adoptie van de regionale overeenkomsten zou de handelsstroom binnen de regio moeten dynamiseren. De intra-ACP-Caribische handel kent geen grote stromen, met uitzondering van enige handel in sinaasappelsap tussen Belize en de Dominicaanse Republiek, verwerkte pindanoten van Trinidad en Tobago naar Jamaica, kokosnoten tussen Guyana en de Dominicaanse Republiek, en bananen van St. Lucia en St. Vincent en de Grenadines naar de naburige eilanden. De regionale handel wordt hoofdzakelijk belemmerd door de slechte logistieke verbindingen tussen de eilanden (via lucht en zee), waardoor in sommige gevallen een doorvoer via Miami of Puerto Rico nodig is, en door de vele niet-tarifaire belemmeringen zoals fytosanitaire beperkingen die het vrije verkeer van goederen bemoeilijken.

Wat de internationale handel betreft, tussen 2009 en 2019, is het exportvolume met 17,5% en de waarde met 10,26% gedaald (in constante US\$ 2010), terwijl het importvolume vrijwel ongewijzigd is gebleven en de waarde van de invoer licht is gestegen, namelijk met 2,4%. In 2019 vertegenwoordigde de uitvoer een waarde van US\$857 miljoen tegenover US\$938 miljoen aan invoer, waardoor er een tekort van US\$81 miljoen aan tuinbouwproducten overbleef. Als conclusie kunnen we stellen dat, ook al is de export aanzienlijk gedaald, de toename van de totale binnenlandse productie een grotere groei van de import heeft voorkomen.

De Dominicaanse Republiek neemt de eerste plaats in bij de uitvoer van biologisch vers fruit, vooral bananen, en heeft uitstekende vooruitzichten voor andere producten zoals avocado's, mango en zelfs ananas. De Jamaicaanse export bestaat vooral uit wortel- en knolgewassen, maar ook verwerkte producten met toegevoegde waarde zoals sauzen doen hun intrede op de internationale markten; andere landen zoals Guyana en Suriname moeten harder werken aan een betere controle op het beheer van plagen en ziekten en op maximaal toegelaten residugehalten (MRL's) om te voorkomen dat producten worden geweigerd. Trinidad en Tobago richten zich meer op de verwerking van noten in producten met toegevoegde waarde en lopen in dit opzicht voorop in de regio.

Wat de gevolgen van de Brexit betreft, is het, aangezien de meeste Caribische producten vroeger via het VK Europa binnenkwamen, raadzaam dat Caribische exporteurs nieuwe toevoerhavens op het Europese vasteland zoeken om omslachtige en dure in- en uitvoertarieven te vermijden.

Veel kleine bedrijven brengen momenteel producten met toegevoegde waarde op de binnenlandse markt, terwijl zij ook de mogelijkheden voor de uitvoer van deze verwerkte producten onderzoeken. Met een Caribische diaspora van bijna 5 miljoen mensen, die hoofdzakelijk geconcentreerd zijn aan de oostkust van de VS, Canada, het VK en de Europese Unie, is er een goede gelegenheid om de Caribische keuken op die markten te promoten en te ontwikkelen en zo de uitvoer van niet-traditionele producten met toegevoegde waarde te verhogen.

Uit deze studie is gebleken dat de EU27+VK de grootste exportmarkt voor de ACP-Caribische landen vormen, terwijl de VS de grootste importpartner is. Dit bevestigt de aantrekkelijkheid van de Europese markt, ondanks de geografische afstand en de veeleisende regelgeving. In het kader van de Green Deal en de Farm to Fork-strategie van de Europese Unie zal het van belang zijn de waardeketens van ACP-fruit en -groenten sector te ondersteunen en ervoor te zorgen

dat de wijzigingen in de EU-regelgeving geen belemmering vormen om toegang te krijgen tot deze lonende markt. De handel tussen de ACP en de EU levert een belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling en de transformatie van lokale landbouwsystemen.

Tenslotte, en meer in detail, zal deze marktstudie de meest veelbelovende marktsegmenten identificeren, namelijk :

Gewas		Markt		
		Binnenlands	Regionaal	Internationaal
Fruit	Banaan	C	C	CO
	Avocado	C	O	CO
	Mango	C	O	CO
	Ananas	CO	O	O
	Overig /etnisch fruit	CO	O	CO
	Kokosnoot	CO	CO	O
Groenten	Bonen en andere peulvuchten	CO	O	
	Verse etnische groenten	CO	O	CO
	Wortels en knollen	CO	CO	O
	Capsicum Pepers	C	CO	CO
Verwerkt	Banaan	CO	CO	O
	Fruitsappen	CO	CO	O
	Pompoen	O		
	Kokosnoot	CO	CO	O
	Gedroogd fruit	O	O	CO
	Wortels en knollen	CO	CO	O
	Tomaat	C	CO	
Kruiden	Kruidenpasta en condimenten	C	C	CO
	Aromatische kruiden	O	O	CO

Legende: C = momenteel goed ontwikkeld; O = opportuniteit

EXECUTIVE SUMMARY

OF THE MARKET STUDY OF FRUIT AND VEGETABLES FROM ACP-CARIBBEAN COUNTRIES

El sector de la horticultura está atravesando una década complicada en los países caribeños del ACP (Asia, Caribe y el Pacífico). Ha sufrido numerosas veces los efectos adversos de fenómenos meteorológicos de todo tipo como huracanes, inundaciones y sequías, pero también las plagas y enfermedades han tenido un impacto significativo en varios tipos de cultivos, siendo las naranjas las más afectadas. La crisis de la COVID-19 ocasionó una caída de las ventas nacionales e internacionales, causada principalmente por el enorme descenso del turismo receptivo y los problemas logísticos para llegar a los clientes extranjeros. El sector turístico es un gran consumidor del sector hortícola y sus productos transformados, especialmente en la República Dominicana.

No obstante, en el último decenio, el sector hortícola registró un importante aumento del 28 %, con una producción de 18 541 000 toneladas; Granada, Guyana y la República Dominicana son los países con mayor tendencia de crecimiento. En lo que respecta a la agricultura orgánica más en concreto, la República Dominicana lidera la expansión continua de la producción en la zona. Hay que tener en cuenta que también existe un potencial sin explotar para desarrollar la producción orgánica a gran escala en países con mayor masa terrestre, como Guyana y Surinam.

Este estudio de mercado de COLEAP contiene un análisis completo de los flujos de las importaciones y exportaciones con los principales socios comerciales de los países caribeños del grupo ACP. El estudio también ofrece una herramienta para ayudar a los productores, exportadores e importadores que buscan nuevas oportunidades de mercado. En él también se identifican los desafíos para superar los efectos relacionados con la COVID-19, el Brexit y el cambio climático.

El mercado local es muy importante para la producción hortícola, y los vínculos con el turismo y la industria alimentaria han demostrado tener una importancia primordial en países como la República Dominicana y Jamaica. Los países caribeños están inundados principalmente por productos alimentarios transformados importados. Las principales importaciones de hortalizas incluyen papas frescas y transformadas (congeladas), todo tipo de frijoles secos, ajo y cebolla. En la categoría de frutas, las manzanas, el jugo de manzana y las uvas están a la cabeza de la lista. Jamaica está haciendo esfuerzos para producir papas y reducir su dependencia de las importaciones. Es duro competir con productos de papa importados, ya que los Estados Unidos y Europa cuentan con plantaciones a gran escala. Algunas legumbres secas y frijoles se producen localmente, pero no son suficientes para cubrir la demanda de este importante producto básico de la cocina caribeña. Si algunos de estos productos se pudieran producir, aunque fuera a pequeña escala, fomentando la agricultura de subsistencia y la permacultura, se podría reducir una gran parte de esas exportaciones y al mismo tiempo proporcionar a la población mayor cantidad de las frutas y hortalizas necesarias para una mejor salud y calidad de vida.

Desde el punto de vista regional, no hay un dinamismo real en la relación comercial de los países del Caribe, sino más bien unas cuantas transacciones concretas entre algunos países; los factores principales que impiden un mejor intercambio son la deficiencia de los servicios logísticos y la escasa implementación de los tratados comerciales. Unos requisitos fitosanitarios individuales suavizados con arreglo a la intención de los acuerdos regionales deberían dinamizar el flujo comercial en la región. El comercio entre los países caribeños del ACP no registra grandes flujos, excepto por cierto comercio de jugo de naranja entre Belice y la República Dominicana, maní transformado de Trinidad y Tobago a Jamaica, coco entre Guyana y la República Dominicana, y bananas de Santa Lucía y San Vicente y las Granadinas a las islas vecinas. El comercio regional se ve limitado principalmente por un servicio logístico deficiente entre las islas (aéreo y marino), que en algunos casos requiere el tránsito a través de Miami o Puerto Rico, y por muchos obstáculos no arancelarios como las restricciones fitosanitarias que complican la libre circulación de mercancías.

En cuanto al comercio internacional, entre 2009 y 2019, el volumen de las exportaciones se ha reducido un 17,5 % y el valor ha disminuido un 10,26 % (US\$ constante en 2010), mientras que el volumen de las importaciones permanece casi invariable y el valor de las importaciones registra un ligero aumento del 2,4 %. En 2019, las exportaciones registraron un valor de US\$857 millones frente a los US\$938 millones de las importaciones, lo que deja un déficit de US\$81 millones de productos hortícolas. Como conclusión, podríamos decir que, si bien las exportaciones han descendido considerablemente, el incremento de la producción nacional total ha evitado un crecimiento mayor de las importaciones.

La República Dominicana lidera la exportación de frutas frescas orgánicas, especialmente bananas, y tiene excelentes perspectivas con otros productos como el aguacate, el mango e incluso la piña. Las exportaciones jamaicanas, principalmente raíces y tubérculos, pero también productos de valor añadido como salsas, se están introduciendo en los mercados internacionales; otros países como Guyana y Surinam deben esforzarse más para tener mayor control de la gestión de las plagas y enfermedades y los límites máximos de residuos (LMR) a fin de evitar la intercepción de productos. Trinidad y Tobago están más centrados en actividades de valor añadido relacionadas con los frutos secos, y lideran la región en este aspecto.

En cuanto al impacto del Brexit, como la mayoría de los productos del Caribe solían entrar en Europa a través del Reino Unido, se recomienda que los exportadores caribeños busquen nuevos puertos de entrada en la Europa continental para evitar complicadas y costosas tasas de importación-exportación.

Muchas pequeñas empresas están introduciendo productos con valor añadido en el mercado nacional, al mismo tiempo que buscan posibilidades de exportar esos productos. Con una diáspora caribeña de casi 5 millones de personas concentradas sobre todo en la costa este de los Estados Unidos, Canadá, el Reino Unido y la Unión Europea, hay una buena oportunidad de promover y desarrollar la cocina caribeña en esos mercados y así incrementar las exportaciones de productos no tradicionales con valor añadido.

Se ha comprobado que la UE+Reino Unido es el mayor mercado de exportación para los países ACP-Caribe, mientras que Estados Unidos es el mayor socio de importación. Esto demuestra el atractivo del mercado europeo a pesar de su distancia geográfica y de los exigentes requisitos normativos.

En el contexto de la estrategia «Green Deal» y «Farm to Fork» de la Unión Europea, es importante apoyar a las cadenas de valor de frutas y hortalizas de los países ACP para garantizar que los cambios normativos de la UE no constituyan un obstáculo en estas cadenas de valor y en el acceso a este remunerativo mercado. El comercio ACP-UE contribuye de forma importante al desarrollo y a la transformación de los sistemas agrícolas locales.

Se ha comprobado que la UE+Reino Unido es el mayor mercado de exportación para los países ACP-Caribe, mientras que Estados Unidos es el mayor socio de importación. Esto demuestra el atractivo del mercado europeo a pesar de su distancia geográfica y de los exigentes requisitos normativos.

En el contexto de la estrategia «Green Deal» y «Farm to Fork» de la Unión Europea, es importante apoyar a las cadenas de valor de frutas y hortalizas de los países ACP para garantizar que los cambios normativos de la UE no constituyan un obstáculo en estas cadenas de valor y en el acceso a este remunerativo mercado. El comercio ACP-UE contribuye de forma importante al desarrollo y a la transformación de los sistemas agrícolas locales.

Para finalizar, y con más detalle, el estudio de mercado ha identificado los segmentos de mercado más prometedores, que son:

Cultivos	Mercado			
	Nacional	Regional	Internacional	
Frutas	Banana	C	C	CO
	Aguacate	C	O	CO
	Mango	C	O	CO
	Piña	CO	O	O
	Otras frutas/étnicas	CO	O	CO
	Coco	CO	CO	O
Hortalizas	Frijoles y otras legumbres	CO	O	
	Hortalizas étnicas frescas	CO	O	CO
	Raíces y tubérculos	CO	CO	O
	Pimiento/Ají	C	CO	CO
Transformados	Bananas	CO	CO	O
	Jugos de fruta	CO	CO	O
	Calabaza	O		
	Coco	CO	CO	O
	Frutas desecadas	O	O	CO
	Raíces y tubérculos	CO	CO	O
	Tomate	C	CO	
Especias	Purés y condimentos	C	C	CO
	Cultivos aromáticos	O	O	CO

Leyenda: C = actualmente bien consolidado; O = oportunidad